

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517201324
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8517201324.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobkyne: W. X., L.. X.X.XXXX, P. J. C. XXX/XX, XXX XX D. L., právne zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2.521,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6Csp/106/2017-106 zo dňa 07.03.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol: „I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.521,97 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.521,97 eur od 2.12.2016 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 52 ods. 3 a 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a 2, § 39, § 44 ods. 1 a 2, § 46 ods. 2, § 578, § 451, § 456, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

V odôvodnení uviedol, že žalovaný pri schvaľovaní úveru dňa 26.1.2012 zmenil takmer všetky údaje. Takáto zmena v zmysle § 44 ods. 2 OZ sa považuje nový návrh, ktorý už žalobkyni nebol predložený k prijatiu a teda nemohla vzniknúť platná zmluva o úvere na základe zmien, ktoré vykonal žalobca dňa 26.1.2012 a v zmysle § 37 ods. 1 OZ nedošlo ani k platne uzatvorenej zmenenej zmluve. Skutočnosť, že žalovaná prijala takto zmenený návrh o poskytnutí revolvingového úveru však z vykonaného dokazovania nevyplýva, nebolo to preukázané žalobcom a samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Údaje zmluvy o výške úveru, výške mesačných splátok úveru, údaj o RPMN, poskytnutej čiastke revolvingu, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu nemôžu byť zmenené jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh na uzavretie zmluvy predložil žalobkyni za účelom písomného vyjadrenia súhlasu s takýmto novým návrhom.

Objektívna premlčacia doba pri úverovej zmluve č. 8500009476 mala začať plynúť 29.4.2013, kedy žalobkyňa mala uhradiť splátku č. 15 (kedy žalobkyňa prekročila úhradami sumu poskytnutého - vyplateného úveru). Žalobkyňa mala zaplatiť žalovanému sumu skutočného a vyplateného úveru č. 8500009476 vo výške 1.105,51 eur a úhradou 15. splátky v poradí dňa 29.4.2013 zaplatila viac ako mala (75,51 eur x 15 splátok, predstavuje sumu 1.132,65 eur).

Subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela, že žalovanému plnila viac ako mala, t.j. dňom, kedy právny zástupca oznámil žalobkyni, že zmluva vykazuje také nedostatky, s ktorými zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti, a následne žalobkyňa udelila právnomu zástupcovi plnomocenstvo na zastupovanie, t.j. dňa 31.1.2017.

Objektívna premlčacia doba je v danom prípade desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného je úmyselné - minimálne v rovine nepriameho úmyslu. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov.

Žalobkyňa si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobou na súde dňa 13.3.2017, z čoho vyplýva, že desaťročná objektívna premlčacia doba neuplynula.

Žalovaný poskytol žalobkyni reálne sumu 1.102,51 a žalobkyňa mu zaplatila sumu 4.236,97 eur, teda rozdiel predstavuje sumu 3.134,46 eur. Žalobkyňa si však uplatnila podanou žalobou zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.521,97 eur, preto jej súd priznal sumu, ktorú požadovala.

Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, súd tak v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %,

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil uplatnenú námietku premlčania, kedy bez toho, aby boli vykonané v konaní akékoľvek dôkazy a zistené právne relevantné skutočnosti uviedol, že žalovaný sa úmyselne bezdôvodne obohatil. Existencia úmyslu bezdôvodne sa obohatiť sa nemôže prezumovať, ale musí byť dokázaná. Podľa záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 238/2017, samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikateľa nemôže bez ďalšieho zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Nie je z rozsudku zistiteľné, na základe akých skutkových okolností, ktoré boli v konaní dokázané, mal súd ustálené, že žalovaný v roku 2012 konal v úmysle získať bezdôvodné obohatenie. Skutočnosť, že RPMN sa nedojeďnáva a nie je podmienkou vzniku zmluvy ako právneho úkonu vyplýva nielen zo zákona, ale aj zo súdnej praxe. Ak NS SR (sp. zn. 5 Cdo/291/2015) má za to, že ani u Sociálnej poisťovne ako verejnoprávneho subjektu ako jediného oprávneného vykonávať sociálne poistenie nemožno v prípade konania v rozpore so zákonom prezumovať úmysel, o to viac to platí u dodávateľa a to zvlášť pri rozdielnej súdnej praxi. Súd tiež nesprávne posúdil otázku premlčania aj čo do plynutia lehôt. Objektívna lehota by začala plynúť postupne od vykonania jednotlivých úhrad, ktoré by bezdôvodné obohatenie mali tvoriť. Pokiaľ súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, je jeho záver o neplatnosti zmluvy resp. úrokov z dôvodu výšky úrokov nesprávnym a po právnej stránke nedôvodným. Rozsudok je nepreskúmateľný v časti úroku z omeškania. Chýba uvedenie dokázaných skutočností, dôkazov a právne posúdenie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd z m e n i l rozhodnutie tak, že žalobu zamietne a žalobcu zaviazne k povinnosti náhrady trov konania žalovaného v celom rozsahu.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 ústavy. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len popisný a formálny, ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné a navzájom si neodporujú.

Súd prvej inštancie vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným ako nedôvodnú s poukazom na skutočnosť, že žaloba bola podaná v rámci plynutia tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby (§ 107 OZ). K tomuto odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, z akých

dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, keď dospel k záveru o zachovaní subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby.

Odvolačný súd uvádza, že na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o praxi žalovaného v súvislosti s porušením spotrebiteľského práva. Uvedené okolnosti nezakladajú dôvodnosť pre aplikáciu 10 ročnej objektívnej premlčacej doby pre vydanie úmyselného bezdôvodného obohatenia. V otázke posúdenia vydania úmyselného bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k 10 ročnej všeobecnej premlčacej dobe zaujal stanovisko Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 238/2017 z 18.10.2018, z ktorého záveru vyplýva, že len samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných veciach samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu.

Keďže rozsudok je nepreskúmateľný, odvolací súd ho postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať plynutím subjektívnej a objektívnej premlčacej doby, pričom sa vyrovná aj s odvolacími námietkami žalovaného, svoje rozhodnutie náležite odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP).

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.